

Σερρών Θεολόγος: «Όπου λείπει η πίστη στον Σωτήρα Χριστό, δεν καρποφορεί η αγάπη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με την δέουσα ιεροπρέπεια εορτάσθηκε και εφέτος και στην Εκκλησία των Σερρών, η πανευφρόσυνη ιερά μνήμη της μεταστάσεως του Αγίου, ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, τιμώντας τη μνήμη του ουρανίου προστάτου του, ιερούργησε σήμερα, Πέμπτη 26 Σεπτεμβρίου 2024, στην πανηγυρική, θ. Λειτουργία, που τελέσθηκε στον εορτάζοντα ιστορικό, ιερό Ναό Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου Σερρών, με την συγκινητική, συμπροσευχητική συμμετοχή του φιλαγίου λαού του Θεού.

Στο επίκαιρο και λίαν εποικοδομητικό κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε μεταξύ άλλων και τα εξής: «Σήμερα, ευρισκόμεθα σ' αυτόν τον ιστορικό Ναό της πόλεώς μας, για να τιμήσουμε τη μνήμη του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου, ο οποίος στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς, με τις σωστικές του πρεσβείες έσωσε την πόλη των Σερρών, από την βέβαια σφαγή των κατοίκων της, από του οθωμανούς Τούρκους. Οι πατέρες μας στα πικρά εκείνα χρόνια της απaráκλητης

σκληριάς στους οθωμανούς Τούρκους, αισθανόμενοι βαθιά ευγνωμοσύνη στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, για την σωτηρία της πόλεώς τους, την 8η Μαΐου του έτους 1821, ανήγειραν, με πολύ κόπο τον εμβληματικό αυτό Ναό, που διαιώνίζει τη δύναμη της χριστιανικής πίστεως και τη βεβαιότητα του θαύματος στη ζωή μας.

Οι μνήμες των αγίων της Εκκλησίας μας, αποτελούν αφορμές πνευματικής ευωχίας και χαράς, πνευματικές οάσεις μέσα στην έρημο της καθημερινότητας, στην ταραχή και την σύγχυση των πικρών καιρών μας. Οι εορτές της πίστεώς μας λειτουργούν για τη ζωή μας και τον αγώνα μας, πνευματικό και βιωτικό, ως λιμάνι ασφαλείας, στο οποίο προστρέχουμε, για να βρούμε ανάπαυση και γαλήνη, μας υπενθυμίζουν, κατά έναν τρόπο μοναδικό και συγκλονιστικό, το χρέος που έχουμε, πρωτίστως, απέναντι στον ίδιο μας τον εαυτό, τον οποίο, πολλές φορές αδικούμε, καθώς τον σκληρώνουμε σε επιλογές, που τον φθείρουν, τον αδικούν, τον περιορίζουν.

Δυστυχώς, χαμένοι μέσα στις βιοτικές μέριμνες, ξεχνούμε και τον αληθινό δρόμο, αλλά και τον πραγματικό προσανατολισμό αυτής της ζωής και εκδαπανόμεθα σε καταστάσεις, που αδυνατίζουν την πίστη, κλείνουν και περιορίζουν την θέαση του ουρανού, στενεύουν τις καρδιές μας, μεταβάλλουν την ίδια τη ζωή σε βίο αβίωτο χωρίς αγάπη.

Οι άγιοι της Εκκλησίας μας, όμως, ως ο σήμερα λαμπρώς εορταζόμενος Άγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, μας δείχνουν εμπειρικώς και με ασφάλεια τον δρόμο, αλλά και τον τρόπο της ζωής, που μας edίδαξε ο ίδιος ο Κύριός μας, ως προϋπόθεση της σωτηρίας μας. Τα πάντα στην Εκκλησία, ως το μυστήριο του Χριστού

παρατεινόμενο στους αιώνες,κατατείνουνσε μία κατεύθυνση.Την αγάπη!Αυτήν μας
εδίδαξε, μας παρέδωσε, μας εμπιστεύθηκε, έργοις τε και λόγοις, η αυταγάπη και
αυτοαλήθεια, ο Ιησούς Χριστός, ο ενανθρωπήσας Θεός.

Η μητέρα όλων μας, Εκκλησία, ονόμασε Θεολόγον τον Άγ. Ιωάννη, διότι, ως
αυτόπτης και αυτήκοος μαθητής του Κυρίου μας, επιμαρτυρεί, δια της γραφίδος,
αλλά κυρίως, δια της ζωής και του αποστολικού κηρύγματός του, ότι ο Ιησούς
Χριστός, είναι οπαν υπερ τέλειος Θεός, που εσκήνωσε στην ανθρώπινη φύση, για
να θεώση το πρόσλημμα.

Ο ηγαπημένος μαθητής του Κυρίου μας, διακρίθηκε στον αγιώτατο αποστολικό
Σύλλογο, για τις πολλές και μεγάλες του αρετές, κορυφαίες των οποίων υπήρξαν
δύο, η αγάπη τουγια τον Χριστόν και η αφοσίωσή του σ' Αυτόν,έως τέλους.

Δεν εγκατέλειψε ποτέ τον Κύριο και Διδάσκαλό του, ακόμη και στην ώρα της
οδυνηράς δοκιμασίας Του, όταν ο φόβος εκάλυψε τις ψυχές των υπολοίπων
μαθητών, ο Ιωάννης παρέμεινε εκεί, πλησίον του Σωτήρος Χριστού, τον Οποίον
περιπαθώς ηγάπησε, με αγάπηναγίανκαι καθαράν, καιΤονηκολούθησε έως τέλους.

Ηγάπησε τον Χριστόν και ηγαπήθη υπ' Αυτού, διδάσκοντας έως της γεροντικής του ηλικίας την δύναμη της αγάπης, με την προτροπή: "Παιδάκια μου, αγαπάτε αλλήλους", περικλείοντας σ' αυτήν όλη την στοργή, την αγάπη και την αλήθεια της Εκκλησίας για τον άνθρωπο. Είναι αλήθεια ότι εκείνος, ο οποίος δεν αγαπά τον συνάνθρωπο του, βρίσκεται μακριά από τον Θεό.

Ο Θεός, εξ αγάπης και μόνον, στην πρώτη πλάση μας έθεσε εντός του παραδείσου, στην δεύτερη ανάπλασή μας, με την ενανθρώπησή Του, μας συμπεριέλαβε στην θεανθρώπινη υπόστασή Του και μας ανέβασε δοξασμένους στον θρόνο του Θεού.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, με την καθαρή, αμόλυντη, ανέγγιχτη, από την φθορά του κόσμου, καρδιά, έρχεται να μας διδάξει τις αρετές της αγάπης, της ευγνωμοσύνης, της ευχαριστίας και της αφοσιώσεως στην πηγή της ζωής, τον Ιησούν Χριστόν, έρχεται να μας δείξει τον δρόμο και τον τρόπο της αληθινής χριστιανικής αγάπης, που δεν είναι υπερήφανη, αλαζονική, κτητική, αλλά βαθιά θυσιαστική, αρχοντική, δοτική.

Αυτό σημαίνει αληθινή αγάπη, η αγάπη του Χριστού, στην οποία οφείλουμε καθημερινώς να μαθητεύουμε, καθώς ζούμε σ' έναν κόσμο τόσο πικρό, από την αμαρτία, τόσο πτωχό σε αλήθεια, σε ανθρωπιά και σε αγάπη, σ' έναν κόσμο, όπου πλεονάζει η αγαπολογία, στο όνομα μάλιστα της οποίας γίνονται τα φρικτότερα εγκλήματα, ενώ εκλείπουν οι αρετές της αληθείας, της ευχαριστίας, της ενσυναίσθησης και της ευγνωμοσύνης.

Σήμερα πτωχεύουμε καθημερινώς, διότι στις ανθρώπινες σχέσεις και επικοινωνίες τείνουν να επικρατήσουν η ιδιοτέλεια, η εκμετάλλευση και το στυγνό συμφέρον. Ζούμε σ' έναν σκοτεινό κόσμο, που δυστυχώς, κάποιες φορές, αφήνει το μελανό αποτύπωμά του και μέσα σε συμπεριφορές ανθρώπων της Εκκλησίας. Σ' αυτόν τον άκοσμο κόσμο περισσεύουν τα χωρίς αντίκρισμα λόγια, οι ακατάσχετες αγαπολογίες κενές περιεχομένου, που κουράζουν και απογοητεύουν τον σύγχρονο άνθρωπο. Όπου λείπει η πίστις στον Σωτήρα Χριστό, δεν υπάρχει πραγματική αγάπη, ούτε και καρποφορεί».

Ο Σεβασμιώτατος, δεν παρέλειψε να επαινέσει την πολυπληθή παρουσία, μεταξύ των ευλαβών ενοριτών και των μαθητριών και μαθητών του 11ου Δημοτικού Σχολείου Σερρών, οι οποίοι, από νωρίς το πρωί, προσήλθαν στον Οίκο του Θεού, συνοδευόμενοι από τους υπευθύνους δασκάλους τους, για να εκκλησιασθούν και να μεταλάβουν από το Ποτήριο της Ζωής, γεγονός, που αποδεικνύει την αγάπη τους προς την μητέρα Εκκλησία και τον εορτάζοντα μεγάλο Άγιό Της.

Ο Σεβασμιώτατος, ευχήθηκε να αγωνισθούμε όλοι μας, ώστε να κρατήσουμε, ως πολυτίμητο θησαυρό στη ζωή μας, το άδολο φρόνημα, την ακακία, την καθαρότητα και την αθωότητα των μικρών παιδιών, καθώς σ' αυτά και σ' εκείνους, που «νηπιάζουν στην κακία», ανήκει η Βασιλεία των ουρανών, σημειώνοντας μεταξύ άλλων και τα εξής: *«Η Επισκοπική μου καρδιά, γεμίζει κάθε φορά, με ουράνια αγαλλίαση, ιδιαιτέρως σήμερα, που τιμάται η ιερά μνήμη του πάτρωνος Αγίου της ελαχιστότητός μου, Ιωάννου του Θεολόγου, καθώς βλέπω την "χρυσή" ελπίδα της Εκκλησίας και ολοκλήρου του κόσμου, τα παιδιά μας, να συμμετέχουν βιωματικώς στην λειτουργική ζωή της μεγάλης πνευματικής οικογενείας, της Εκκλησίας, καταθέτοντας με δύναμη ψυχής την ομολογία της Ορθοδόξου πίστεώς μας, ότι πράγματι, ο Χριστός αναστήθηκε και η χαρά, η ελπίδα και η ζωή πολιτεύονται στον κόσμο».*

